

[Alfred Hansen]

Alfred Hansen (DR):

Hvis man nu forestiller sig – og det har vel været forslagsstillernes hensigt med at fremsætte forslaget – at forslaget var blevet vedtaget her uændret, så havde man her pålagt regeringen at udarbejde lovforslag, som havde til hensigt at finde frem til en afløserordning generelt for landbrug, gartneri, håndværk, handel og servicefag, hvorimod det for industriens vedkommende kun drejede sig om småindustri. Det er ret så udefineret. Jeg ved ikke, hvordan man efter radikal tankegang definerer småindustri, men jeg kunne godt tænke mig at spørge forslagsstillerne, om det også her gælder, at det skal være industri med under 6 ansatte. Det er vistnok gået hen og blevet et magisk tal for det radikale venstre, når de skal fremsætte forslag. Vi mindes endnu med gru de radikales ændringsforslag til loven om prisstop, hvor man foreslog, at man skulle friholde alt håndværk, handel og industri med under 6 ansatte. Men man var dog ikke fra radikal side så meget imod denne byrde for erhvervslivet, at man stemte imod forslaget ved tredje behandling.

Det fortæller måske nok lidt om hulheden i de radikales erhvervs politik, at dette forslag kommer på et tidspunkt, hvor man ellers har fortalt befolkningen, specielt landbruget, at det ville være så godt for landbruget, hvis vi kom i fællesmarkedet, så kunne de rigtig klare deres økonomiske problemer. Nu kommer man 6 år efter medlemskabet med et forslag, hvorved man rent ud sagt vil statsstøtte landbruget i form af en statsstøttet afløserordning. Det er virkelig en radikal markering, der her er tale om.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, om det radikale venstre mener, at når man ikke har en sådan ordning allerede, så skyldes det, at der ikke er kvalificerede folk til at gå ind som afløser. For hvis det er tilfældet, så hjælper det vel ikke meget, at man får en statsstøttet ordning. Eller er problemet, at landbrug, handel og håndværk ikke har økonomisk formåen til at etablere en sådan ordning for egen regning og risiko?

Der er altså lagt op til i forslaget, at det er al form for landbrug, der skal have denne støtte, altså medlemmer både af husmandsforeningerne og landboforeningerne og vel også af tolvmandsforeningen. Har det radi-

kale venstre tænkt sig at give tilskud til Tido Wedell på Wedellsborg? Skal han også have statslønnat afløserhjælp på sine godser?

Jeg vil nok mene – og det er retsforbundets opfattelse – at hvis der var et virkelig behov for en sådan afløserordning, var det en kær opgave for de respektive brancheforeninger at etablere noget sådant. Derfor skal jeg spørge, om det radikale venstre har fået henvendelser fra disse brancheforeninger om at rejse et sådant forslag. Er der kommet anmodning fra disse organisationer om, at de ønsker en sådan ordning, eller er det bare noget, det radikale venstre vil presse ned over hovedet på dem?

Der er heller ikke i bemærkningerne til forslaget nogen begrundelse for, hvorfor staten skal betale. Man kunne måske nok forestille sig, at man via lovgivningsmagten kunne etablere en sådan ordning, men så skulle udgifterne i hvert fald ikke ligge hos staten, men hos brugerne af afløserordningen. Derfor skal jeg spørge det radikale venstres ordfører for forslaget, hvad der er begrundelsen for, at det er staten, der skal betale.

Der er jo nuancerede vurderinger af dette forslag, idet det ser ud til, at DKP og kristeligt folkeparti vil støtte det, og det kan jo så glæde det radikale venstre, for det er jo en god socialistisk tanke, at ingen skal kunne klare sig i samfundet uden statshjælp, og det er vel hovedårsagen til, at DKP ønsker at støtte forslaget. Hvad årsagen er til, at kristeligt folkeparti kan støtte det, har jeg svært ved at finde ud af, men de vil i hvert fald støtte det. Det kan retsforbundet ikke. Jeg mener ikke, det er noget, statsmagten skal blande sig i. Det må være en ordning, som brancheorganisationer skal tage sig af.

Man kunne – og dér tilslutter jeg mig de synspunkter, som ordføreren for det konservative folkeparti fremsatte – begrænse administrationsbesværet i erhvervslivet, fjerne restriktioner og andre hindringer, som vi dynge erhvervslivet til med i disse år. Hvis man virkelig satte sig for at kulegrave disse problemer, og hvor meget de har forringet erhvervslivets konkurrenceevne, var sagen en helt anden.

Forslaget minder kort og godt om en speciel form for pop og lefleri. Jeg mener, at vi efterhånden her i tinget trænger til at få en grundig drøftelse af, hvad der er naturlige statsopgaver, og hvad der er naturlige opga-